

O potopě světa

Adamovi se narodil jiný syn a nazval ho jménem Set. Tehdy Eva řekla: „Dal mi Bůh nové sémě místo Ábela, kterého zabil Kain.“

Adam byl živ 930 let a zplodil syny a dcery. Ti, obývající ve stanech, obdělávali zemi a pásli stáda a jejich potomstvo se rozmnožilo. Také Kain poznal v zemi Nód ženu, která mu porodila syna. Potomci Kainovi byli pastýři, řemeslníci a hudebníci, neboť Bůh rozkázal zemi, aby nerodila tomu, kdo zavraždil bratra. V těch dobách žili také obrové, kteří se rodili ještě potom, když vcházeli v manželství s lidmi.

Mezi pokolením Setovým bylo mnoho mužů dobrých, kteří chodili s Bohem, a Hospodin prodloužil dny jejich života. Metuzalémovi bylo 969 let, jeho synovi Lámechovi 777 let. A Lámech zplodil syna, kterého nazval Noe.

Stalo se však, když se počali množiti lidé, že vzrůstala ukrutnost a zlost lidská, vypučela pýcha a vzkvetl prut bezbožnosti, takže celá země byla porušena a naplněna nepravostí. A když viděl Hospodin, že veškero myšlení lidí po všechn čas není leč zlé, litoval, že stvořil člověka, a v srdci měl bolest. Tehdy pravil: „Vyhladím ze země vše od člověka až do zvířete, do plaza, až i do ptactva nebeského, neboť líto mi jest, že jsem je učinil.“

Ale Noe našel milost před Hospodinem. Poněvadž byl mužem spravedlivým, dokonalým a chodil ustavičně s Bohem.

Proto řekl mu Bůh: „Nastává konec všemu živoucímu, neboť země jest naplněna hříchem a zahubím ji. Ty však si vystav koráb z dříví tesaného, zhotov v něm přehradu a uvnitř i zvenčí jej vymaž smolou. Tři sta loktů ať jest dlouhý, padesát loktů široký a třicet stop vysoký. Svrchu udělej okno a zavři je poklopem, v boku proraz dveře a v lodi sdělej místnosti v třech poschodích nad sebou. Neboť uvedu potopu vod na zemi, aby zhubeno bylo všechno tvorstvo, v němž jest duch života. Cokoli bude na zemi, zemře. S tebou však učiním úmluvu a vejdeš do korábu ty i synové tví, žena tvá i ženy tvých synů. A do lodi uvedeš všechny živočichy, abys je zachoval živé. Z ptactva nebeského podle jeho druhů, ze zvířat podle jejich druhů a všelikých plazů podle jejich druhů. Z dobytka čistého vezmeš sedm a sedm samců a samic, stejný počet z ptactva nebeského a z tvorů nečistých dva a dva, vždy samce a samici, aby na zemi bylo zachováno živé plémě. Naber všeliké potravu a shromáždí ji, aby byla tobě i jim k pokrmu.“

I učinil Noe podle všeho, jak mu Bůh rozkázal.

Když pak loď byla vystavěna, řekl Bůh Noemovi: „Vejdi ty a všechna tvá družina do korábu. Neboť po sedmi dnech budu po čtyřicet dnů a čtyřicet nocí chrliti déšť.“

Tedy vykonal Noe všechno tak, jak mu poručil Hospodin. Noe a jeho synové Sem, Cham a Jáfet, Noemova žena a tři ženy jeho synů se uchýlili k lodi, aby čekali na dny potopy. A do korábu vešla zvířata podle odrůd svých: dvě a dvě ze zvířat nečistých a z všeliké havěti, hýbající se na zemi; z nebeských ptáků a z dobytka pak čistého podle odrůd svých po sedmi, samci a samice. Živočichové čistí jsou ti, kteří mají kopyta rozdělena ve dvě a přežvykují, neboť ty člověk smí jísti.

Stalo se po sedmi dnech, že na zemi přišla zátopa. Noe se svými vešel do korábu a Hospodin za ním zavřel.

V ten den protrženy byly všechny studnice a propasti veliké a byly otevřeny průchody nebe. Příval trval čtyřicet dní a čtyřicet nocí.

Rozlila se potopa, až vyzdvihla koráb a odloučila jej od země, takže plul na vlnách. Tak velice se vody rozmohly, že přikryly všechny hory a nejvyšší z nich zůstaly 15 loktů pod hladinou. Umřela veškerá těla a vyhladil Bůh všechno živoucí, co bylo na tváři země, od člověka až do zvířete a do ptactva nebeského a do zeměplazu. Zůstal toliko Noe a ti, kdož s ním byli v korábu.

Vody setrvaly nad zemí po sto a padesát dnů.

Tehdy se rozpomněl Bůh na Noema a všechny živočichy, kteří byli s ním, a zželelo se mu jich. Uvedl na zemi vítr a potopa už nestoupala, zavřel studnice, propasti i nebeské průchody a příval z nebe se zastavil. Vody z povrchu země odcházely, tři měsíce se navracející do svých koryt, až se ukázaly vrcholky hor. Takže koráb stanul na hoře Araratu.

Po čtyřiceti dnech Noe otevřel okno, které svrchu lodi udělal, a vypustil krkavce. Ten vyletěl a zase se navrátil.

Potom vypustil holubici. Ale ona, když nenašla, kde by její noha odpočinula, vrátila se k němu. A Noe, vztáhnuv oknem ruku, vzal ji a donesl k sobě do korábu.

Počkal ještě sedm dní a znova vypustil holubici. Přiletěla k němu k večeru a hle, držela v zobáčku olivový list. Poznal Noe, že vody opadly.

Čekal ještě sedm dní jiných a opět vypustil holubici; a ta se k němu již nevrátila.

Sňal příkrov korábu a viděl, že vrcholky hor oschly.

Za dva měsíce pak oschla celá země.

Tehdy řekl Bůh Noemovi: „Vyjdi z korábu, ty i žena tvá, tví synové a jejich ženy! Vyveď živočichy, kteří jsou s tebou, ať se v hojnosti rozplozují na zemi, rostou a množí se!“

I vyšel Noe a synové jeho, žena a ženy synů. A vyšli všichni živočichové, zvířata a ptáci a plazové a všechno, co se hýbe na zemi, podle svých odrůd.

Vystavěl Noe Hospodinu oltář, a vzav ze všech dobytčat čistých i ze všeho ptactva čistého, obětoval zápalnou oběť.

Zalíbila se Hospodinovi její příjemná vůně a řekl v srdci svém: „Nebudu již zlořečiti pro člověka, protože všechno jeho myšlení jest od mladosti zlé; a nebudu již pobíjeti všechno živoucí, jako jsem učinil. Ale dokud země bude trvati, nepřestanou setí a žeň, studeno i horko, léto a zima, den a noc.“

Bůh požehnal Noemovi a jeho synům: „Ploďte a rozmnožujte se a naplňte zemi.“

A řekl jim také:

„Vcháším v smlouvu s vámi a s veškerou duší živou, která vyšla z korábu: Nebude již potopa ke zničení země a k vyhlazení všeho živoucího. Na znamení toho stavím duhu na mračný oblak nad zemí, a kdykoli se ukáže, popatřím na ni a rozpomenou se na smlouvu, kterou s vámi činím.“